

embadalits y aplaudint xardorosament á aquell que coneixent nostra flaca ens ompla 'l cap d' ideals exaltats senyalant el camí de la revolució com únic que 'ns ha de portar el benestar, logrant solament arrastrar á les masses al fi de les seves conveniencies particulars. Per lo tant, ens hem de convenvencer de que no s' ha de buscar el progrés per la violencia; tenim d' avensar pas á pas en el camí de nostra ilustració, y mitjantsant l' esforços colectiu, logrerém per medi de una continuada evolució, un pervindre millor que 'l present; pero tenint sempre en compte que la primera necessitat de la societat, la condició essencial de la seva existencia, es la moralitat, y aquesta está en relació directa ab el grau de civilisació dels pobles. Instruimnos y eduquemnos, que la llibertat y el progrés aixís s' alcansen. Hem dit.

Avelí XALABARDER.

Federació Agrícola Catalana

Un centenar de representants de societats adherides á la Federació, van acndir á la reunió primera de la temporada present.

Don Ignasi Girona feu una suscinta ressenya dels treballs efectuats per la Junta durant les vacances d'estiu y després expicá l'objecte de la convocatoria, consistent en posarse d'acort respecte als Tractats de Comers.

Feu us de la paraula don Gayetá Fontrodona, del Centre Agrícol del Penadés, afirmant que no es antilegal la conducta del Govern en la qüestió dels Tractats.

Además devém agrairli la celebració del Tractat ab Suissa, per lo que favoreix la exportació de vins.

Contestá'l senyor Girona que la segona columna del Aranzel deu ser una garantia de tots els interessos. Si no hi ha seguretat en conservar aquesta segona columna, ni la industria, ni l'agricultura poden desenrotllarse.

El senyor Vidal de Llobatera afirmá que el tractat ab Suissa pot beneficiar á la viticultura, pero es la ruína dels surers.

El senyor Zulueta: Devant de les nacions estrangeres no'ns perjudica que les tarifes sien molt protectores de la industria, ja que en el regateig poden rebaixarse.

Calificá de ruinós el projectat Tractat de Alemania y d'impossible'l d'Argentina y altres. No podém, donchs, marxar d'acort ab els agricultors de Llevant quan demanen tractats á tota costa.

De totes maneres, la modificació de tarifes té de ser cosa del Parlament. Sempre és més garantia'l Parlament que un ministre.

Els senyors Maristany (don Pere Grau), marqués de Camps y Raventós defensen la necessitat de portar les rebaixes al Parlament.